

מַגֵּלַת רוּת

חֹבֶרֶת עֲבוּדָה

פֶּרֶק א'

לפני שנים רבות, בתקופת השופטים, היה רעב כבד בישראל. יום אחד, איש מהעיר בית-לחם, בשם אלימלך, לקח את אשתו, נעמי, ואת שני בָּנָיו, מחלון וכיליון, והם נסעו לארץ מואב.

בארץ מואב לא שרר רעב והיה בה אוכל בשפע.

5 זמן לא רב לאחר שהגיעו למואב נפטר אלימלך, ונעמי נשארה לבדה לגדל את שני בניהם, מחלון וכיליון. כאשר גדלו הבנים, הם נשאו לנשים מבנות מואב: ערפה ורות. נעמי ושני בניה נשארו לחיות במואב עוד עשר שנים. באפן פתאמי, נפטרו שני הבנים, ונעמי נשארה לבדה, בארץ זרה, ללא בני משפחה או חברים, רק עם שתי פלוגותיה, ערפה ורות. נעמי ידעה שאין יותר רעב בארץ ישראל והחליטה לחזור לארץ. כאשר נעמי היתה מוכנה ליציאה, בקשו ערפה ורות לנסוע איתה. הן אהבו אותה מאוד. נעמי מבקשת משתי פלוגותיה, להישאר במואב ולחזור למשפחותיהן ומברכת אותן שימצאו לעצמן בעלים חדשים.

10 "אנחנו רוצות לחזור אתך לארץ ישראל. נחיה אתך בין בני עמך" מבקשות ערפה ורות. 15

אבל נעמי מנסה לשכנע אותן להישאר במואב: "אם תחזרו אתי, אולי לעולם לא תמצאו לכן בעלים". לבסוף החליטה ערפה לשוב אל משפחתה. היא נשקה את נעמי ונפרדה ממנה, אבל רות לא הסכימה להיפרד מנעמי. היא פונה אל נעמי ואומרת לה: "כי אל אשר תלכי, אלך, ובאשר תליני,

20 אלן עמך - עמי ואֵלֹקֶיךָ - אֵלֹקָי."

נעמי ורות חוזרות יחד לבית-לחם.

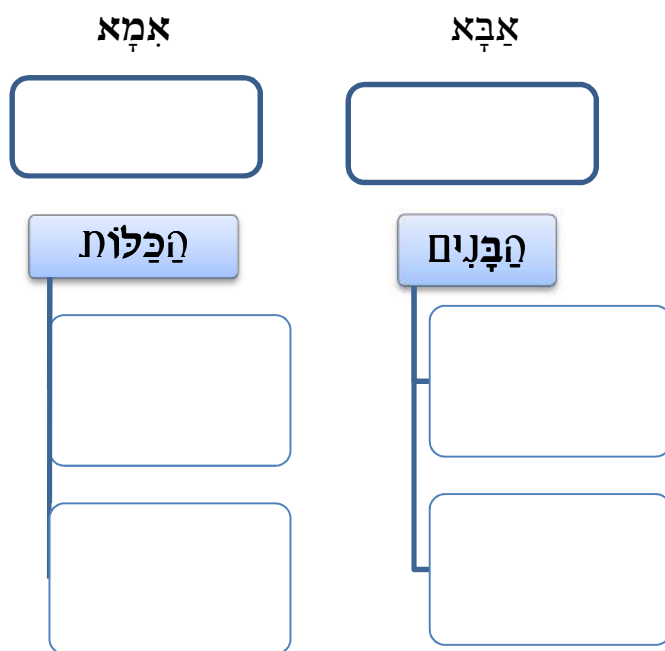
פֶּרֶק א' - עֲבוּדָה

1. מתי התרחש ספור המגלה?

2. היכן התרחש ספור המגלה?

- א. בבית לחם
- ב. בירושלים
- ג. במוֹאָב
- ד. בבית לחם ובמוֹאָב

הדמיות במגלה – משפחת אלימלך

3. אלימלך –

החטא: _____

הענש: _____

4. מחלון וכליון -

החטא: _____

הענש: _____

5. מדוע לדעתך נעמי לא נענשה על כך שיצאה מהארץ?

6. מדוע נעמי מחליטה לחזור לבית לחם?

- א. כיון שרות וערפה בקשו ממנה לחזור לבית לחם.
ב. כיון שהיא חששה שתענש כפי שנענשו בעלה ובניה.
ג. כיון שהיא שמעה שהרעב בארץ ישראל פסק.
ד. כיון שרצתה לקבר את אלימלך ובניה בארץ ישראל.

7. בשורה 16 כתוב: "אבל נעמי מנסה לשכנע אותן להישאר במואב".

א. למי הפונה במלה 'אותן'?

☐ מחלון וכליון	☐ נעמי ורות.	☐ רות וערפה.	☐ אלימלך ובניה
------------------------------------	----------------------------------	----------------------------------	------------------------------------

א. מדוע נעמי מנסה לשכנע אותן להישאר במואב?

- א. מפני שהיא חששה שהיא גם תענש בגללם.
ב. מפני שהיא התבישה לחזור עם מואביות לבית לחם.
ג. נעמי דאגה להם וחששה שאולי בארץ ישראל לא יוכלו להתחתן מחדש.
ד. נעמי חששה (פחדה) שמא יקרה להם אסון בארץ ישראל.

8. רות מחליטה לחזור עם נעמי לבית לחם.

בחר תכונה אחת המתאימה לרות. נמק מדוע בחרת בתכונה זו?

☐ אמן	☐ מסירות	☐ אכפתיות	☐ נאמנות	☐ עדינות
---------------------------	------------------------------	-------------------------------	------------------------------	------------------------------

פרק ב'

נַעֲמִי וְרוֹת חֹזְרוֹת לְבֵית-לָחֶם בְּתַקִּיפַת קִצִּיר הַשְּׁעוּרִים. הֵן עֲנִיּוֹת מְאֹד. נַעֲמִי אֵינָה יְכוּלָה לָעֲבוֹד כִּי הִיא כָּבֶד מְבוֹגֶרֶת מְכַרִּי לְצֵאת לָעֲבוֹדָה בַּשָּׂדֶה בְּכָל יוֹם. רות יוֹצֵאת לַחֲפֹשׁ אוֹכֵל עֲבוֹר שְׁתִּיהֶן.

5 רות יוֹצֵאת לַשָּׂדֶה לְלַקֵּט שִׁיבּוֹלִים. הַלֵּקֵט הֵן הַשִּׁיבּוֹלִים הַנוֹפְלוֹת בְּזֶמֶן שֶׁהַקּוֹצְרִים אוֹסְפִים אֶת הַשִּׁיבּוֹלִים שֶׁקָּצְרוּ. מִצֹּהֶה לְהַשְׁאִיר אֶת הַלֵּקֵט לָעֲנִיִּים. כֵּן, אֲנָשִׁים שְׂאִין לָהֶם כֶּסֶף לְקִנְיַת אוֹכֵל יְכוּלִים לְהַשִּׁיג לְעֶצְמָם מִשֶּׁהוּ לֵאכּוֹל.

רות מְלַקֶּטֶת שִׁיבּוֹלִים בַּשָּׂדֶה שֶׁל בּוֹעָז. בּוֹעָז הוּא קְרוֹב מִשְׁפָּחָה שֶׁל אֱלִימֶלֶךְ, בַּעֲלָהּ שֶׁל נַעֲמִי שָׁמַת בְּמוֹאָב. בּוֹעָז רֹאֶה אֶת רות מְלַקֶּטֶת שִׁיבּוֹלִים בַּשָּׂדֶה שֶׁלוֹ, כָּל יוֹם. הוּא שׂוֹאֵל אֶת הַקּוֹצְרִים שָׁלוֹ: "מִי הִיא הָאִשָּׁה הַזֹּאת?"

10 הַקּוֹצְרִים עֹנִים לוֹ שֶׁזוֹ הִיא רות, כִּלְתָּהּ שֶׁל נַעֲמִי שֶׁחֲזְרָה אִתָּה מְמוֹאָב וְעַכְשִׁיו רֹאגֶת לְפָרְנֶסֶת שְׁתִּיהֶן.

הַתְּנַהּגוּתָהּ שֶׁל רות מְצָאָה חֵן מְאֹד בְּעֵינֵי בּוֹעָז וְהוּא נִיגֵשׁ לְדַבֵּר אִתָּה. בּוֹעָז אָמַר לְרוֹת שֶׁהִיא יְכוּלָה לָבוֹא לַשָּׂדֶה שֶׁלוֹ בְּכָל יוֹם כִּדִּי לְלַקֵּט שִׁיבּוֹלִים.

"לָמָּה אִתָּה מִתְּנַהֵג אִתִּי כָּל-כֵּךְ יָפָה?"

15 שׂוֹאֵלֶת רות אֶת בּוֹעָז. "אֲנִי רַק אִשָּׁה זָרָה."

"שָׁמַעְתִּי מָה עָשִׂית בְּשִׁבִּיל חֲמוּתֶךָ", עָנָה בּוֹעָז.

"שָׁמַעְתִּי שֶׁעֲזַבְתְּ אֶת מִשְׁפַּחְתְּךָ, אֶת בֵּיתְךָ וּמוֹלַדְתְּךָ כִּדִּי לְהַצְטָרֵף לְנַעֲמִי וְלֹא הִשְׁאֲרַת אוֹתָהּ לְבַד. אֲנִי מְאֹד מְעֲרִיךְ אֶת זֶה."

פֶּרֶק ב' - הַמְּנַשֵּׁךְ

20 רות מְצָאָה חֵן בְּעֵינַי בּוֹעֵז עַד כְּדֵי כֶּךָ שֶׁהוּא בִּיקֵשׁ מִתְּקוּצָרִים שָׁלוּ לְהִשְׁאִיר
מֵאַחֲרֵיהֶם שִׁיבּוּלִים בְּכֹנֶנָה, כְּדֵי שְׁלָרוֹת יִהְיוּ יוֹתֵר שִׁיבּוּלִים לְאַסּוֹף. כֹּאֲשֶׁר
חֹזֶרֶת רות הִבִּיתָהּ, בְּסוֹף הַיּוֹם, שָׁמָּה נָעָמִי לֵב שְׁלָרוֹת יֵשׁ יוֹתֵר שִׁיבּוּלִים
מִתְּמִיד.

היא שואלת אותה:

"איפה לקטת היום שיבולים?"

25 רות סיפרה לנָעָמִי שֶׁהיא לִיקְטָה בַּשָּׂדֶה שֶׁל אָדָם בְּשֵׁם בּוֹעֵז.
נָעָמִי שָׁמְחָה מְאֹד.

היא סיפרה לרות שְׁבוּעָז הוּא קְרוֹב מִשְׁפָּחָה שֶׁל בַּעֲלָהּ הַמֵּת, אֱלִימֶלֶךְ,
וּמִבִּינָן שֶׁבַעֲלָהּ וּבְנִיהָ שֶׁל נָעָמִי מֵתוּ, הַשָּׂדוֹת שֶׁל בַּעֲלָהּ לֹא יָכְלוּ לְהִיּוֹת שִׁיכִים
לָהּ עוֹד (כֶּךָ זֶה הָיָה פֶּעַם), אֲבָל עַל-פִּי הַמִּנְהֵג שֶׁהָיָה קִיָּם אָז, קְרוֹב מִשְׁפָּחָה
30 יָכוֹל הָיָה לְקַנּוֹת חֲזָרָה אֶת הַשָּׂדוֹת שֶׁל בַּעֲלָהּ הַמֵּת.
בּוֹעֵז יָכוֹל הָיָה לְקַנּוֹת חֲזָרָה אֶת הַשָּׂדוֹת.

נָעָמִי מִבְּקִשָּׁת מְרוֹת שֶׁמֶעַכְשָׁיו תִּלְקֹט שִׁיבּוּלִים רַק בַּשָּׂדֶה שֶׁל בּוֹעֵז וְלֹא
בַּשָּׂדוֹת שֶׁל אֲחֵרִים. נָעָמִי מְקַנֶּה שְׁבוּעָז יִרְצֶה לְהִינָשֵׂא לְרוֹת וְכֵךְ גַּם תּוּכַל הִיא
לְהַחְזִיר לַעֲצָמָהּ אֶת הַרְכּוּשׁ שֶׁל הַמִּשְׁפָּחָה. רות נִשְׁאַרְתָּ בַּשָּׂדֶה שֶׁל בּוֹעֵז
35 וְשְׁתֵּי הַנָּשִׁים מִצְּלִיחוֹת לְהַתְּפָרֵגם מִהַשִּׁיבּוּלִים שֶׁאֻסְּפָת רות בַּשָּׂדֶה שָׁלוּ.

פֶּרֶק ב' - עֲבוּדָה

1. בְּשׁוּרָה 4 כְּתוּב: "רוּת יוֹצֵאת לְשָׂדֶה לְלַקֵּט שִׁיבּוּלִים".

פְּרוּשׁ הַמֶּלֶךְ 'לְלַקֵּט' הוּא:

☐ לְפֹזַר	☐ לְאַסֵּף.	☐ לְשָׂתוּל	☐ לְאַכֹּל.	☐ לְקַנּוֹת
-------------------------------	---------------------------------	---------------------------------	---------------------------------	---------------------------------

2. הֲעֵתֶק מִהֶקְטַע 3 מִלִּים מִהַשְׂרָשׁ: ל. ק. ט.

3. מִהִי מִצְוֹת 'לְקַט'?

4. בְּשׁוּרָה 4 כְּתוּב: "רוּת יוֹצֵאת לְשָׂדֶה לְלַקֵּט שִׁיבּוּלִים" –

מִדּוּעַ נֶעֱמִי לֹא יֵצֵאָה לְלַקֵּט שִׁיבּוּלִים?

א. מִפְּנֵי שְׁרוּת בְּקִשָּׁה מִמֶּנָּה שֶׁלֹּא תַעֲשֶׂה זֹאת.

ב. נֶעֱמִי הִתְבַּיְּשָׁה בְּגִיל כֹּה מְבֹגֵר לְצֵאת וּלְאַסֵּף שִׁיבּוּלִים.

ג. נֶעֱמִי חֲשָׂשָׁה שֶׁמָּא לֹא יִתְּנוּ לָהּ לְהִיכָנֵס לְשָׂדוֹת וּלְלַקֵּט שִׁיבּוּלִים.

ד. מִשּׁוּם שֶׁפָּעֲלָה זֹו הִיָּתָה קִשָּׁה מְדִי עֲבוּרָה.

הֲעֵתֶק אֶת הַמִּשְׁפָּט עָלֶיו הַתְּבַסְּסֶת בְּתִשׁוּבָתְךָ

5. בְּשׁוּרָה 12 כְּתוּב: "וְהוּא נִיגַשׁ לְדַבֵּר אֵתָה" –

מִדּוּעַ בָּעֵז נִגַּשׁ לְדַבֵּר אֵתָה?

א. כִּינּוֹן שֶׁהִיא הִיָּתָה קְרוֹבַת מִשְׁפָּחָתוֹ.

ב. כִּינּוֹן שֶׁהִתְנַהֲגוּתָהּ מִצָּאָה חֵן בְּעֵינָיו.

ג. כִּינּוֹן שֶׁהוּא רָצָה שֶׁתִּמְסֹר דְּרִישַׁת שְׁלוֹם לְנֶעֱמִי.

ד. תִּשְׁוּבוֹת א' וּב' נְכוֹנוֹת.

6. נַעֲמִי שׁוֹאֵלֶת אֶת רוּת: "אֵיכָּה לִקְטֹת הַיּוֹם שְׂבֻלִים?" -

מַדּוּעַ נַעֲמִי שׁוֹאֵלֶת זֹאת?

- א. כִּינּוֹן שְׁנַעֲמִי רָאֵתָה שְׂרוּת חֲזָרָה הַבִּיטָה מִקֶּדֶם מִהַרְגִּיל.
- ב. כִּינּוֹן שְׁנַעֲמִי רָאֵתָה שְׂרוּת אֶסְפָּה כַּמּוֹת קִטְנָה שֶׁל שְׂבֻלִים.
- ג. כִּינּוֹן שְׁנַעֲמִי רָאֵתָה שְׂרוּת אֶסְפָּה כַּמּוֹת שְׂבֻלִים יוֹתֵר מִהַרְגִּיל.
- ד. כִּינּוֹן שְׁבַעֲזוֹ סָפַר לָהּ שֶׁהוּא נִתֵּן לְרוּת לְאַסֹּף שְׂבֻלִים בְּשָׂדֶהוּ.

7. מִי יָכַל לִקְנוֹת בַּחֲזָרָה אֶת הַשָּׂדוֹת שֶׁל אֱלִימֶלֶךְ? מַדּוּעַ?

- א. נַעֲמִי, כִּינּוֹן שֶׁהִיא הִיטָה אֶשְׁתּוֹ שֶׁל אֱלִימֶלֶךְ.
- ב. בַּעֲזוֹ, כִּינּוֹן שֶׁהוּא קָרוֹב מִשְׁפָּחָה שֶׁל אֱלִימֶלֶךְ.
- ג. בַּעֲזוֹ, כִּינּוֹן שֶׁהוּא הָיָה שׁוֹפֵט, וְלִשְׁוֹפֵט מִתֵּר לִקְנוֹת מֶה שֶׁהוּא רוֹצֶה.
- ד. רוּת, כִּינּוֹן שֶׁהִיא הִיטָה בֵּיתוֹ שֶׁל עֲגִלוֹן מֶלֶךְ מוֹאָב.

8. "נַעֲמִי מִקְוֶה שְׂבֻעֶזוֹ יִרְצֶה לְהִינָשֵׂא לְרוּת" (שׁוּרָה 33) - מַדּוּעַ?

9. הַתְּכַנִּית הַסְּפוּרִית - הַשָּׁלֵם אֶת הַמִּכְלָה הַבָּאָה:

מָתִי הִתְרַחַשׁ?	הֵיכֵן הִתְרַחַשׁ?	הַדָּמִיּוֹת	הַבְּעָיָה	הַפְתָּרוֹן

פרק ג'

נָעָמִי אוֹהֶבֶת אֶת רוּת וְרוּצָה שְׁתַּהֲיָה מְאוּשָׁרֶת.

נָעָמִי אוֹמֶרֶת לְרוּת: "אֲנִי רוּצָה שְׁתַּהֲיִי מְאוּשָׁרֶת וְשִׁיחֶיָה מִי שִׂידָאָג לָךְ. אֲנִי רוּצָה שְׁתַּתְּלַבְּשִׁי יָפָה וְתַלְכִּי לַגּוֹרֵן (הַמָּקוֹם בּוֹ אוֹסְפִים אֶת הַתְּבוּאָה לְאַחַר שְׁנִקְצָרָה), תַּחֲכִּי עַד שְׁבוּעָזוֹ יֵלֶךְ לִישׁוֹן, תַּסִּירִי אֶת הַשְּׂמִיכָה מֵעַל רַגְלָיו וְתִשְׁכְּבִי לְיָדוֹ. אַחֲר־כֵּן, הוּא כָּבֵד יֹאמֶר לָךְ מָה תַעֲשִׂי".

5

"אֶעֱשֶׂה כְּכָרְיֶךָ" אָמְרָה רוּת.

בְּאוֹתוֹ לֵילָה יוֹרֶדֶת רוּת לַגּוֹרֵן. לְאַחַר שְׁבוּעָזוֹ אָכַל וְשָׁתָה הוּא הֵלֵךְ לִישׁוֹן בַּגּוֹרֵן. רוּת נִיגְשָׁתָ לַמָּקוֹם בּוֹ שׁוֹכֵב בּוּעָז, מִגָּלָה אֶת הַשְּׂמִיכָה מֵעַל רַגְלָיו וְשׁוֹכְכַת לְרַגְלָיו. בְּאַמְצָע הַלֵּילָה מִתְעוֹרֵר בּוּעָז בְּבִהְלָה:
"מִי אַתָּה?" הוּא שׁוֹאֵל.

10

בְּלֵילָה הוּא לֹא יָכוֹל לְזַהוֹת אֶת רוּת.

"אֲנִי רוּת, אִמְתְּךָ (הַמְּשֻׁרֶתֶת שְׁלָךְ).

אֲנִי רוּצָה שִׁתְּדָאָג לִי כִּי אֲנִי קְרוּבַת מִשְׁפָּחָה שְׁלָךְ. אֲנִי רוּצָה שְׁתַּגָּאֵל אוֹתִי".

רוּת מְבַקֶּשֶׁת מִבּוּעָז שִׁיחֶיָה בַּעֲלָה.

"ה' בֵּרַךְ אוֹתְךָ" אוֹמֵר בּוּעָז לְרוּת

15

"כֻּלָּם יוֹדְעִים שְׂאֵת אִשְׁתְּ-חִיל".

"אָבֵל", אוֹמֵר בּוּעָז לְרוּת,

"יֵשׁ קְרוֹב מִשְׁפָּחָה שֶׁהוּא קְרוֹב יוֹתֵר מִמֶּנִּי. לוֹ יֵשׁ זְכוּת רֵאשׁוֹנִים לְשֵׂאת אוֹתְךָ

לְאִישָׁה. מָחָר בְּבוֹקֵר אֲנִי אֶדְבָּר אִתּוֹ. אִם הוּא לֹא יִרְצֶה לְהִינָשֵׂא לָךְ, אֲנִי מְבַטֵּיחַ לָךְ

שְׂאֵקָה אוֹתְךָ לִי, לְאִשָּׁה".

20

רוּת חוֹזֶרֶת לְנָעָמִי וּמְסַפֶּרֶת לָהּ שְׁבוּעָז הִבְטִיחַ לְהַתְּחַתֵּן אִתָּהּ.

פֶּרֶק ג' – עֲבוּדָה

1. בַּשּׁוּרָה 1 כְּתוּב: "נַעֲמִי אוֹהֶבֶת אֶת רוּת וְרוּצָה לְשִׁתְּהֶיהָ מֵאוֹשֶׁרֶת".

כִּיצַד בָּאָה לִידֵי בְטוּי אֶהֱבָתָה שֶׁל נַעֲמִי לְרוּת?

2. א. הֵיכֵן יָשָׁן בַּעֲזָא?

ב. מִדּוּעַ יָשָׁן שָׁם בַּעֲזָא? הַעֲזָר בְּדַבְרֵי רָשׁ"י:

הַלֵּילָה - שֶׁהָיָה הַדּוֹר פָּרוּץ בַּגִּנְבָּה וְגִזְלָה וְהָיָה יָשָׁן בַּגֶּרְנוֹ לְשִׁמּוֹר גֶּרְנוֹ.

(רָשׁ"י רוּת פֶּרֶק ג' פְּסוּק ב')

3. כְּתֹב "נִכּוֹן" אוֹ "לֹא נִכּוֹן".

בַּעֲזָא לֹא מְזַהֶה אֶת רוּת - _____

רוּת לֹא מוֹכֶנֶה לְהִתְחַתֵּן עִם בַּעֲזָא - _____

בַּעֲזָא הוּא הָאִישׁ הַכִּי קָרוֹב לְרוּת - _____

בַּעֲזָא לֹא מוֹכֵן לְהִתְחַתֵּן עִם רוּת - _____

בַּעֲזָא כּוֹעֵם עַל רוּת שֶׁהִבְהִילָה אוֹתוֹ - _____

4. פִּירוּשׁ הַכְּטוּי "אִשָּׁת-חַיִּל" (שׁוּרָה 16) הוּא:

א. אִשָּׁה חֲרוּצָה וְטוֹבָה, וּבַעֲלַת תְּכוּנוֹת מִיַּחֲדוֹת.

ב. אִשָּׁה אֲמִיצָה.

ג. אִשָּׁה אֶלְמָנָה – שֶׁבַעֲלָה נַפְטָר.

פרק ד'

למחרת היום הולך בועז לפגוש את קרוב המשפחה בשערי העיר. הוא פונה אליו: "נעמי שחזרה ממואב עם בלתה, מכרה חלקת שדה שהיתה שייכת לבעלה המנוח, קרוב משפחתנו, אלימלך. זו חובתך לקנות את השדה חזרה. אם לא תרצה לקנות את השדה, אני אקנה אותו".

ענה לו קרוב המשפחה, הגואל: "אני אקנה את השדה". המשיך בועז ואמר: "כאשר אתה קונה את השדה, אתה חייב גם לשאת את רות לאישה ותילדים שיולדו לכם יהיו בעלי השדה כשיגדלו". "אני לא יכול לעשות זאת", אמר קרוב המשפחה.

"אם אני אעשה זאת, אני לא אוכל להשאיר את השדה בירושה לילדים האחרים שלי. אז אומר בועז לפני כל האנשים היושבים בשער העיר: "אני אקנה את השדה ואשא את רות לאישה. ילדינו ירשו את השדה כך שהשדה תשאר ברשות המשפחה". חולץ בועז את הסנדל שלו ונותן אותו לקרוב המשפחה.

בתקופת התנ"ך, במקום לחתם על חוזה (הסכם), היו עושים טקס של חליצת נעל או סנדל כדי לסכם עסקה. עד היום, טקס חליצת הנעל מתקיים אצל היהודים, אם לא רוצים לקיים ייבום*. (*ייבום: אם בעלה של אישה מת, חייב אחיו, אם הוא רוק, לשאת אותה לאישה. אם שניהם לא מעונינים בנישואין, עושים את טקס החליצה ואז, האישה יכולה להתחתן עם מי שהיא רוצה).

בועז מתחתן עם רות. לבן שנולד להם קוראים עובד. לעובד נולד בן בשם ישי וישי הוא אביו של דוד.

רות היא, אם כך, הסבתא-רבא של דוד מלך ישראל.

פֶּרֶק ד' – עֲבוּדָה

1. מה מבקש בעז מקרוב המשפחה של אלימלך לעשות?

- א. בעז מבקש ממנו לקנות את השדות של אלימלך.
- ב. בעז מבקש ממנו להתחתן עם רות.
- ג. בעז מבקש ממנו שיתן לו כסף לקנות את השדות של אלימלך.
- ד. תשובות א' וב' נכונות.

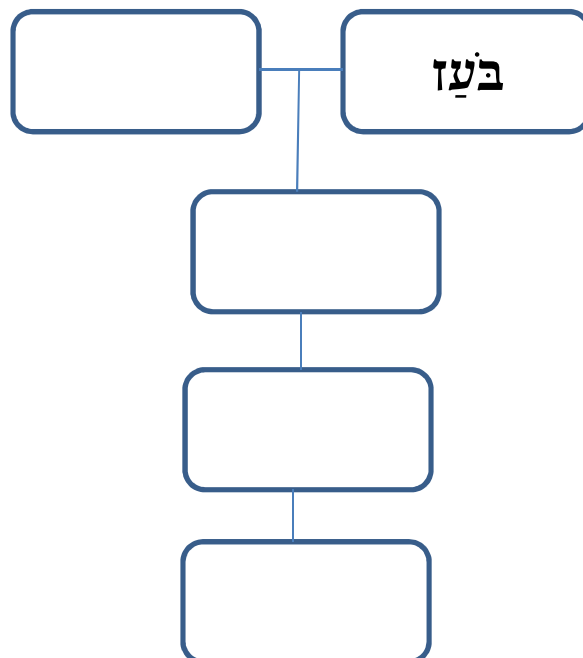
2. האם הקרוב משפחה של אלימלך הסכים לבקשה של בעז?

- א. הסכים לקנות את השדות של אלימלך בלי להתחתן עם רות.
- ב. הסכים להתחתן עם רות בתנאי שבעז יתחתן עם נעמי.
- ג. הסכים להתחתן עם רות אבל בלי לקנות את השדות.
- ד. הסכים לקנות את השדות בתנאי שבעז יתחתן עם רות.

3. במקום המלה חולץ אפשר לומר:

1. מסיר.
2. נועל.
3. לובש.
4. יושב.

4. משפחת בעז – השלים :

5. מדוע נקראת מגילת רות, "מגילת החסד"?

במגילת רות מדגישים את העזרה לזולת ואת גמילות החסדים - (עשיית טובות לזולת). גם בתורה שקיבל עם ישראל על הר סיני כתובים הרבה דברים על העזרה לחלשים בחברה.

זאת אחת הסיבות שקוראים את מגילת רות בחג השבועות.

6. כתבו על מעשה חסד אחד (לפחות) שעשתה כל אחת מהדמויות הפאות המופיעות במגילה.

נעמי -

רות -

בעז -

7. תארו את דמותה של רות.

כתבו על תכונותיה, על התנהגותה ועל יחסה לחמותה.

תפזרת לשבועות

ש	ב	ע	ת	ה	מ	י	נ	י	מ	ח	ג	ק	ח	ה
ח	ג	ה	ג	ח	א	פ	מ	ח	ד	ס	ח	י	ג	ב
נ	צ	י	ה	ל	כ	ל	ד	ג	ל	מ	ג	ש	ה	א
ש	ת	ו	ר	ת	ל	י	ג	מ	ו	ג	ה	ו	ש	ת
ב	ת	נ	ס	ב	י	ל	ע	ת	ל	י	ב	ט	ב	ב
ת	ח	ח	י	ק	ח	ת	פ	נ	ת	ו	י	ב	ל	י
ו	ג	נ	נ	ש	ל	ו	ת	ת	ע	ר	כ	י	י	כ
נ	ה	ל	י	ו	ב	נ	י	ו	ח	ת	ו	ר	מ	ו
ח	ש	ח	ג	ב	ב	ה	ג	ר	א	ס	ר	ק	מ	ר
ג	ב	כ	י	ר	מ	ו	ע	ה	ת	ר	י	פ	ס	י
ד	ו	ט	ק	ל	ל	ב	ס	ד	מ	נ	מ	ב	א	מ
ה	ע	פ	ט	ק	מ	ה	ע	ו	צ	ב	ח	י	ח	ה
פ	ו	ר	ט	ה	ב	ע	י	צ	ל	י	ו	מ	ג	ת
ר	ת	י	ק	ו	נ	ל	י	ל	ש	ב	ו	ע	ו	ת
ע	ב	ר	י	צ	ק	ה	ג	ח	ע	ב	ה	נ	ז	ע

משגים		מצוות החג	מנהגי החג	שמות החג
נעמי	גירות	מגילת רות	מאכלי חלב	חג השבועות
ערפה	הר סיני	עליה לרגל	תיקון ליל שבועות	חג הביכורים
בועז	לקט	שבתון	קישוט בירק	חג הקציר
	פאה	הבאת בכורים	שבעת המינים	חג מתן תורה
			ספירת העומר	

תְּעוּדַת זְהוּת – רוֹת

שֵׁם: _____

סִפְרָה: _____

מְקוֹם קְבוּרָתָהּ: _____

מְקוֹם מְגוּרֶיהָ: _____

כְּנוֹי: _____

מְקוֹם לְדָתָהּ: _____

שֵׁם הָאָב: (מְדַרֵּשׁ) _____

חֲמוּתָהּ הַמְּפֻרָסֶמֶת: _____

חֲמִיָּה הָרִאשׁוֹן: _____

אֲחוּתָהּ: (מְדַרֵּשׁ) _____

בַּעֲלָהּ הָרִאשׁוֹן: _____

בַּעֲלָהּ הַשֵּׁנִי: _____

בְּנָה: _____

נִינָה הַמְּפֻרָסֶם: _____

תְּכוֹנוֹתֶיהָ: _____